

tion, bureaukrati samt konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervsliv. Herudover viser flere og flere sager, at Skov- og Naturstyrelsen forvalter opgaven til direkte ulykke og gene for befolkning, dyr og natur.

Skov- og Naturstyrelsens struktur

Skov- og Naturstyrelsen er en stor styrelse med én central styrelse bestående af i alt 16 kontorer plus en direktion, 25 statsskovdistrikter, 5 regionale maskinstationer, 1 planteavlsstation og endelig Skovskolen.

Skov- og Naturstyrelsens kompetence og ansvar

Skov- og Naturstyrelsen varetager ledelsen af statsskovbruget, herunder driften af ministeriets samlede arealer inklusive landbrugsarealer samt administration m.v. af skovloven, jagt- og vildtforvaltningsloven, naturbeskyttelsesloven, råstofloven, skovskoleloven, Tøndermarskloven, bygningsfredningsloven, østøtteleven, planlovens § 40 om forbud mod helårsbeboelse af sommerhuse, sommerhusloven og opgaver i forbindelse med friluftslivet.

Skov- og Naturstyrelsens økonomiske forhold

Finanslovmæssigt er styrelsens opgaver opdelt på fire områder: (a) Statsvirksomheden, som omfatter myndighedsopgaverne samt driften af erhvervsarealerne (dvs. statsskove, arealdrift m.v.), (b) naturforvaltning, som omfatter forskellige naturprojekter m.v. på egne eller erhvervede arealer samt Dyrehavsbakken og østøtten, (c) bygningsbevaring, som omfatter tilskud til bygningsfredning, undervisning, som omfatter drift og anlæg vedr. Skovskolen, og (d) privat skovbrug, som omfatter tilskud og støtte til konsulentvirksomhed og produktudvikling i skovbruget.

Den samlede statsvirksomhed har en budgetteret udgift i 1997 på 766,4 mio. kr. og indtægt på 409,9 mio. kr., jf. finanslov for finansåret 1997. Det vil sige, at nettoudgiften til statsvirksomheden i alt er 356,5 mio. kr. Hertil kommer at Skov- og Naturstyrelsen administrerer en række tilskudsordninger, som fordeles sig på følgende:

Naturforvaltning	136,0 mio. kr.
Bygningsbevaring	36,1 mio. kr.
Privat skovbrug	45,5 mio. kr.

Endvidere anvendes 22,6 mio. kr. til undervisning (drift af skovskolen).

Skov- og Naturstyrelsens personaleforbrug

Det samlede personaleforbrug for statsvirksomheden forventes i 1997 at andrage 1.569 årsværk inklusive 117 helårspuljeblik. Naturforvaltningsprojekter

forventes at medføre et årsværkforbrug på 227, medens der i forbindelse med undervisning (Skovskolen) ventes anvendt 115 årsværk inklusive indtægtsdækket virksomhed (32) og 14 puljeblik.

Skov- og Naturstyrelsen er en centralistisk magtstruktur, der finansieres af statskassen. Både den offentlige sektor og den private sektor ville være bedre stillet, hvis styrelsens opgaver og ansvar blev lagt ud i privat og kommunalt regi tættere på borgere.

Fremskridtspartiet foreslår hermed, at Skov- og Naturstyrelsens nuværende hovedarbejdsområder fremover fordeles på følgende vis:

1. Skov- og arealdrift

Området omfatter den erhvervsmæssige drift af statens arealer samt udgifter til naturbeskyttelse og friluftsliv, som foretages af distrikterne. Af finansloven fremgår det, at der er budgetteret med et underskud på den erhvervsmæssige drift på 58 mio. kr. samt en udgift til naturbeskyttelse og friluftsliv på 72 mio. kr., i alt cirka 130 mio. kr.

Skov- og Naturstyrelsen administrerer store arealer. Over halvdelen af arealet udgør skov af forskellige typer. Skovarealet udgjorde i 1995 over 100.000 ha. Regnes Skov- og Naturstyrelsens ikkebevoksede arealer med, udgjorde styrelsens samlede areal ved årsskiftet 1995-96 183.777 ha.

Som udgangspunkt er det forslagsstillernes opfattelse, at staten ikke skal drive erhvervsmæssig drift i konkurrence med private. Derfor skal hele Skov- og Naturstyrelsens erhvervsmæssige drift af skovarealer privatiseres i form af salg og bortforpagtning over en årrække. Samtidig skal tilskud til privat skovdrift naturligvis bortfalde. Tilskud til privat skovdrift må formodes at være iværksat for at kompensere for det konkurrenceforvridende element, der ligger i statslig skovdrift, og det er en konsekvens af, at Skov- og Naturstyrelsen engagerer sig i erhvervsmæssig drift.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at staten i en situation med budgetunderskud og en enorm statsgæld vedbliver med at beholde besiddelser og sågar fortsætter opkøb af arealer, som lige så godt kunne være på private hænder. Besiddelserne bør afhændes hurtigst muligt og provenuet bruges til afdrag på statsgælden.

Der kan dog være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at beholde selve ejerskabet af skov- og jordarealer på statens hænder. Det kan være områder, som under en eller anden form er underlagt fredningsbestemmelser eller lignende. I disse tilfælde vil det være oplagt at udlicitere selve skovdriften til private.